

Forbring, at der i hver Saison skal gives mindst 250 Forestillinger; Saisonen er 9 Maanedere. Det vil nu være muligt i disse 9 Maanedere, selv naar man fraregner Jul, Pinte, Paasse, Bededag, og hvad dermed staaer i Forbindelse, at drive Forestillingernes Antal op til henved 265. Det er nemlig efter min Mening i høieste Grad forkeert at betragte Søndag og Onsdag eller Onsdag alene som undtagne fra de regelmæssige Theaterforestillinger. Nutildags er det rigtigt, at Theatret spiller hver Aften; der er haade tilstrækkeligt af Kræfter og af Publicum dertil, saa at der ikke er den fjerneste Grund til at vedligeholde Noget, der saaledes er nedarvet fra gammel Tid. Jeg gaar imidlertid endnu et Skridt videre; der kunde være Anledning til at gjøre det Spørgsmaal, om ikke Theaterferien burde indskrænkes, eller om det ikke vilde være rigtigt at lade Theatret spille 10 Maanedere istedetfor 9 Maanedere af Aaret. Jeg seer de Indvendinger, der kunne gjøres derimod, og jeg skal heller ikke tilbageholde at nævne dem, for at de Herrer kunne overveje dem itide. Man vil da først sige, at Theatret kan ikke gjøre Regning paa i en af Sommermaanederne, hvorledes den end bliver lagt, at have en Niendedeel af den Indtægt, som det har i de ni Vintermaanedere, og navnlig vil Theatret neppe kunne gjøre Regning paa at have den Indtægt af sit faste Abonnement i den 10de Maaned, som det har i de andre 9 Maanedere, og det væsentligst, fordi Kjøbenhavns Befolkning — og det i stigende Forhold hvert Aar — flytter paa Landet om Sommeren, uden at deres Tal erstattes fuldt af de Reisende. Men selv om denne Abonnementsindtægt for Forestillingerne i den ene Sommermaaned maatte nedsettes betydelig, f. Ex. fra 700 Rd. — som Commissionen er gaaet ud fra, at den gennemsnitlig udgjør, imedens den i Virkeligheden er mere — til 500 Rd., vil dette dog for en Maaned med 30 Forestillinger give en Indtægt af 15,000 Rd., altsaa ikke nogen saa ganske ringe Sum. Dernæst vil man jo sige, at Theatrets Skuespillere ere berettigede til at have en vis aarlig Ferie, og at de efter deres hele Virkemaade heller ikke godt kunne undvære den. Det indvømmer jeg.

Der er navnlig enkelte Skuespillere, der hele Saisonen igjennem ere i den Grad overbebydede, at det er nødvendigt for dem at have en Deel Maanedere af Aaret, hvori de ved fuldstændig Hvile kunne komme til Kræfter igjen. Naar man seer den fabelagtige Virksomhed, som nogle Skuespillere, jeg skal f. Ex. nævne Phister, have været istand til at udfolde i enkelte Saisoner, ja i Saison efter Saison, bliver det klart, at saadanne Mænd ikke kunne arbejde Aaret rundt paa den Maade uden Hvile. Jeg svarer dertil, at for det Første vil der blive 2 Maaneders Ferie tilbage; og selv naar man regner de 14 Dage fra, som gjerne gaae med fra Midten af August til den 1ste Septem-ber til Indstudering af nye Stykker og Forberedelse af Saisonens Virksomhed, bliver der dog 6 Uger tilbage som heel Ferie. Dernæst er det ikke nødvendigt, at Theatret for at spille en Maaned længere skulde fratage alle sine Skuespillere den Ferie af 3 Maanedere, som hidtil er dem lovlig tilfagt; der lader sig tænke en saadan Ordning, at Skuespillerne flistevits faae Ferie ogsaa i nogle Dele af Saisonen, og man vil paa den Maade nok kunne komme ud af det. Der er en tredie Indvendning, nemlig den, at man dog ikke kan forlange, at de Skuespillere, som nu ere antagne under den Forudsætning, at de skulde have 3 Maaneders Ferie, skulde uden Bederslag give Afkald paa denne og spille en Maaned mere. Jeg svarer dertil, at for det Første vilde Skuespillerne altid oppebære nogen Indtægt derved i Form af forøget Feu. Og dernæst har jeg den Tro til Skuespillerne, at deres Kjærlighed til Theatret, til den Scene, til hvilken deres Hæder og Ære er knyttet, vil vise sig i Gjerningen, naar de see, at der kræves et saadant Offer for at holde Institutet oppe, og at dette Offer virkelig kan føre til Noget. Jeg tror derfor, at der her er en Vej, igjennem hvilken det vil være muligt med en Sum af 50,000 Rd. at holde Theatret oven Banded, indtil den nye Bygning kommer. Forudsætningen er imidlertid navnlig den, at der vindes nogen virkelig Frihed for Theatret til at røre sig indenfor de Summer, som det saa fik til Raadighed.